

Představujeme účastníky mezinárodního sochařského sympozia Landek 08, který probíhá do poloviny září v Hornickém muzeu v Ostravě-Petřkovcích

Marie Šeborová ráda jezdí na workshopy do ciziny

BŘETISLAV UHLÁŘ

Ostrava/ Jedinou ženou na letošním mezinárodním sochařském sympoziu Landek 08, které se koná v Hornickém muzeu v Ostravě-Petřkovcích, je akademická sochařka Marie Šeborová.

Právě zanedlouho na sympoziu oslaví rodáčka z Kroměříže dvačtyřicetě narozeniny.

Absolventka pražské Akademie výtvarných umění, kde studovala nejdříve v ateliéru kresby u profesorky J. Svobolové a později v ateliéru figurálního sochařství a medailérství u profesora Jana Hendrycha.

Absolvovala také zahraniční stáž v Německu na počátku devadesátých let u profesora Jana Koblasy.

Marie Šeborová má na svém kontě už řadu samostatných a kolektivních výstav, zúčastnila se řady sympozií.

Na landeckém sympoziu pracujete s jakým materiálem?

Vybrala jsem si dva druhy materiálů, jednak žulu, která pochází někde od Karlových Varů, a potom slezský mramor.

Už víte, co vytvoříte?
Nechávám se postupně stále více inspirovat prostředím, kde tvořím. Pro tu žulu to je kvádř, skoro tři metry vysoký, takže vznikne určitá stěla, jakoby figura, no uvidíme.

A pro mramorovou kostku mám asi dvacet různých nápadů, doufám, že jeden z nich si vyberu.

Jaké to je být ženou-sochařkou?

Sochařství není vůbec ošle, to si každý myslí.

Člověk si hlavně musí promyslet, aby se co nejméně nadřel.

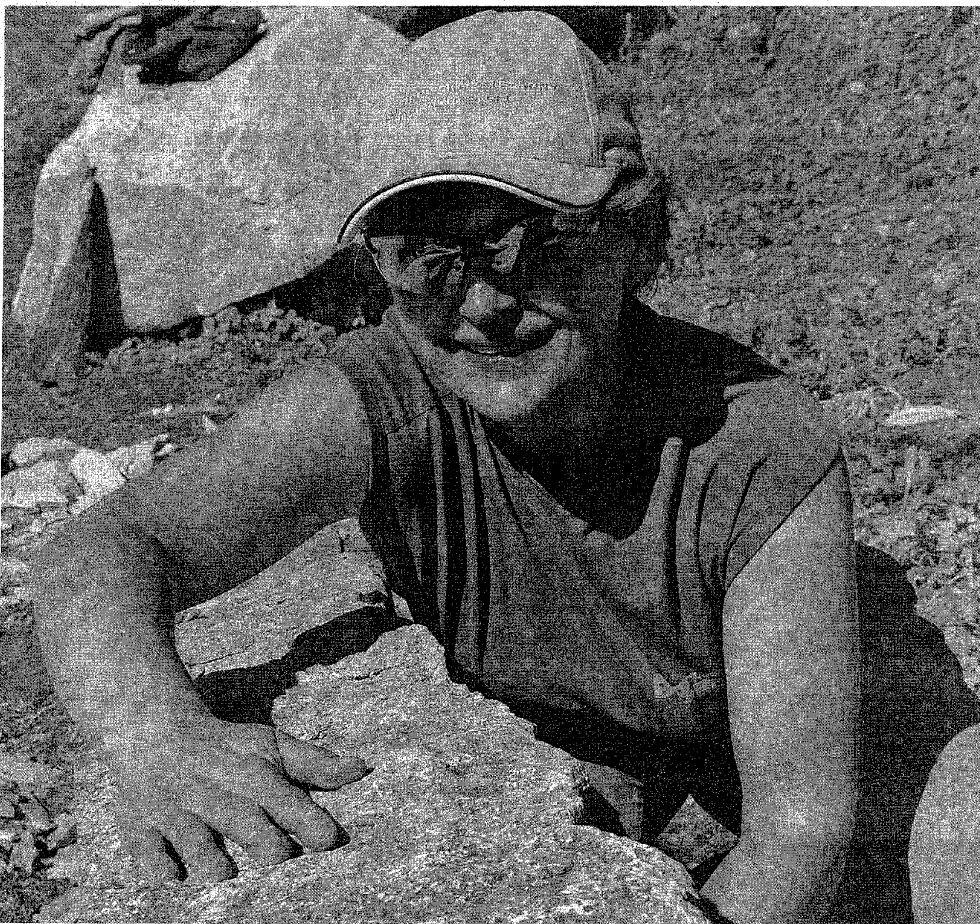
Jak se cítíte na sympoziu pod Landekem?

Na sympozia jezdím poměrně často, častěji do ciziny, protože preferuji mramor, který se více vyskytuje v zahraničí.

Projezdila jsem hodně zemí v Evropě, zatím nejdále jsem byla v Austrálii.

Ale to byla výjimečná záležitost. Cestovala jsem tam se svým přítelem, také sochařem, uspořádali jsme i výstavu a měla jsem tam také jednu zakázku.

Bylo to velmi zajímavé také v tom, že jsem pracovala s kamenem z oblasti, kde žijí Aboriginové, a zatím nikdo nikdy prý s tímto kamenem sochařsky nepracoval...

MARIE ŠEBOROVÁ, jediná žena-sochařka, na letošním mezinárodním sochařském sympoziu Landek 08. Foto: Deník/Miroslav Kucej

S jakými materiály ještě ráda pracujete?

Hodně odlévám práce do bronzu, už vymodelované, a pracuji pochopitelně s kamenem, ale tam to je náročnější vytvářet figurální záležitosti. V podstatě celá moje tvorba vychází z figury.

Baví vás tato forma worksho-

pu, pracovat pohromadě s umělci z různých zemí?

Každý workshop je v podstatě jiný.

A baví mě, když cestuji do zahraničí, tak to pojímám jako určitý druh dovolené, kde si se pracuji, ale baví mě to, protože normální dovolená mě sama o sobě moc nebaví.

A tak člověk může poznat země, kam by se normálně asi vůbec nikdy nedostal, a také přitom poznáte spoustu lidí z celého světa, ale také velké množství druhů kamene a rozličné druhy techniky, což je pro sochaře úžasná zkušenost.

Vždyť jako sochaři jsme po-

řád víceméně zavření v ateliéru a sochařina je velmi samotářská práce, tak nám přijde vhod, že občas děláme jakoby všichni dohromady.

Jak se cítíte v Ostravě?

Zatím jsem toho zase až tak moc neviděla.

Pravda je, že už jsme se byli podívat na Stodolní ulici.

Ostrava je industriální město, ale jsem docela příjmem překvapena, že je tady hodně zeleně.

Protože mnozí z nás mají zažitou představu o tom, že Ostrava je šedivá a umouněné město, což samozřejmě už dávno neplatí a město žije kulturou a uměním.